

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 28. lokakuuta 2022
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2022/0288(COD)

14244/22
ADD 3

UD 225
CODEC 1640
COARM 223
CRIMORG 147
ECOFIN 1118
ENFOPOL 534
IA 169
JAI 1397
MI 790

SAATE

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	27. lokakuuta 2022
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	SWD(2022) 299 final
Asia:	KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTENARVIOINNISTA Oheisasiakirja Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ampuma-aseiden, niiden olennaisten osien ja ampumatarvikkeiden viennistä, tuonnista ja kauttakuljetuksesta sekä kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevan lisäpöytäkirjan (YK:n ampuma-asepöytäkirja) 10 artiklan täytäntöönpanosta (uudelleenlaadittu)

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja SWD(2022) 299 final.

Liite: SWD(2022) 299 final

Bryssel 27.10.2022
SWD(2022) 299 final

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA
TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTENARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi

ampuma-aseiden, niiden olennaisten osien ja ampumatarvikkeiden viennistä, tuonnista ja kauttakuljetuksesta sekä kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevan lisäpöytäkirjan (YK:n ampuma-asepöytäkirja) 10 artiklan täytäntöönpanosta (uudelleenlaadittu)

{COM(2022) 480 final} - {SEC(2022) 330 final} - {SWD(2022) 298 final}

Vaikutustenarvioinnin tiivistelmä
Vaikutustenarviointi: ampuma-aseiden viennistä, tuonnista ja kauttakuljetuksesta annetun EU-asetuksen tarkistaminen
A. Toimenpiteen tarve
Miksi toimenpide toteutetaan? Mihin ongelmaan puututaan?
Ampuma-aseita koskevia nykyisiä sääntöjä kierretään, mikä johtaa siihen, että ampuma-aseita salakuljetetaan ja siirretään tarkoituksenvastaisesti EU:hun. Näitä laittomia ampuma-aseita voidaan käyttää rikoksiin, myös terrorismiin. Viennin yhteydessä on olemassa riski ampuma-aseiden tarkoituksenvastaisista siirroista, mikä ruokkii maailmanlaajuisia laitonta ampuma-aseiden kauppaa ja lisää epävakautta ja järjestäytyntä rikollisuutta maailmanlaajuisesti. Ampuma-aseita koskevan asetuksen arvioinnissa korostettiin lisäksi, että asetuksen lisäarvoa rajoittaa se, ettei kansallisia sääntöjä ja prosesseja ole tosiasiallisesti yhdenmukaistettu. Talouden toimijoihin kohdistuu edelleen hallinnollisia rasitteita siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden tuonnissa ja viennissä. Nämä ongelmat johtuvat seuraavista syistä: - tiedustelutietoja, takavarikointeja, ampuma-aseiden kauttakuljetusta ja vientilupien epäämistä koskeva tiedonvaihto ei ole riittävää - turvallisuuden liittyvien ongelmien ja kehityssuuntausten havaitsemiseksi ja vietyjen ampuma-aseiden asianmukaisen käyttötarkoituksen varmistamiseksi toteuttava valvonta ja riskinarviointi ei ole riittävää tulli- ja lupaviranomaisten yhteistyö muunnettavien tai deaktivoitujen aseiden tarkastamiseksi, tarkoituksenvastaisten siirtojen estämiseksi ja lupien voimassaolon tarkistamiseksi sekä laillisten tuottajien ja kauppiaiden hallinnollisen taakan vähentämiseksi ei ole riittävää oikeudellinen kehys on epäselvä ja jättää tilaa erilaisille kansallisille tulkinnoille ja säännöille ja aiheuttaa siten epä johdonmukaisuuksia ja toimivaltaisten viranomaisten tulkintaeroja (esim. päällekkäisyys puolustustarvikkeiden vientivalvonnasta hyväksytyn neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP kanssa) - asetuksen (EU) N:o 258/2012 ja muun EU:n ja kansallisen ampuma-aselainsäädännön yhdenmukaistamisessa on puutteita.
Mitä toimenpiteellä on tarkoitus saada aikaan?
Aloitteella on tarkoitus yhdenmukaistaa siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden, niiden olennaisten osien ja ampumatarvikkeiden tuonti- ja vientilupiin sovellettavia kansallisia sääntöjä, jotta voidaan vähentää talouden toimijoiden hallinnollista taakkaa. Lisäksi aloitteella on tarkoitus vahvistaa toimivaltaisten viranomaisten valmiuksia ehkäistä ja torjua ampuma-aseiden salakuljetusta ja tarkoituksenvastaisia siirtoja. Aloitteella on kolme erityistavoitetta: - parantaa ja systematisoida tiedonkeruuta siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden kansainvälisistä liikkeistä ja takavarikoinneista - mahdollistaa koordinoidut tarkastukset ja riskinarvioinnit, minkä vuoksi on tärkeää varmistaa aseiden jäljitettävyyden parantamalla tiedonvaihtoa ja tulli- ja lupaviranomaisten välistä yhteistyötä - varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset ja vähentää talouden toimijoille ja ampuma-aseiden käyttäjille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta luomalla yhdenmukaiset prosessit ja toimintaedellytykset.

Mitä lisäarvoa saadaan toimenpiteen toteuttamisesta EU:n tasolla?

Alueella, jolla ei ole sisärajoja ja jolla tavarat ja henkilöt liikkuvat vapaasti, ampuma-aseiden, niiden osien sekä ampumatarvikkeiden tuontiin ja vientiin on olennaisen tärkeää soveltaa yhteisiä sääntöjä. Näihin kysymyksiin voidaan puuttua vain EU:n tasolla, sillä kansallisten lainsäädäntöjen väliset erot vaikuttavat suoraan EU:n sisäisen lainsäädännön (ampuma-asedirektiivi) tehokkuuteen ja yhdenmukaiseen tulkintaan. Erot sääntelyssä voivat myös luoda oikeudellisia porsaanreikiä, joita rikolliset saattavat käyttää hyväkseen. Jäsenvaltioiden väliset erot viennin, tuonnin ja kauttakuljetuksen lupamenettelyissä ja tarkastuksissa ovat selkeästi ristiriidassa sen kanssa, että EU:lla on yksinomainen toimivalta ulkomaankaupan alalla.

B. Ratkaisut

Mitä lainsäädännöllisiä ja muita toimenpidevaihtoehtoja on harkittu? Onko jokin vaihtoehto arvioitu parhaaksi? Miksi?

Arvioinnissa tarkasteltiin kolmea eri toimenpidevaihtoehtoa. Ei-sitovaan sääntelyyn perustuvassa lähestymistavassa (vaihtoehto 1) keskityttäisiin suosituksiin/ohjeisiin ja muistutettaisiin viranomaisia nykyisin sovellettavasta lainsäädännöstä. Tämän lisäksi arvioitiin kahta lainsäädännöllistä vaihtoehtoa. Parhaana pidettiin näistä jälkimmäistä, vaihtoehtoa 3.

- Vaihtoehto 1: ei-sitovaan sääntelyyn perustuva lähestymistapa

Painopisteenä olisi panna täysimääräisesti täytäntöön komission vuonna 2018 antama suositus välittömistä toimista ampuma-aseiden, niiden osien ja olennaisten komponenttien sekä ampumatarvikkeiden viennin, tuonnin ja kauttakuljetuksen turvallisuuden parantamiseksi.

Tätä vaihtoehtoa täydennettäisiin antamalla tarkempia ohjeita ja suosituksia. Voitaisiin esimerkiksi laatia luettelo tiedoista, jotka ampuma-aselupaviranomaisten olisi jäljitettävä ja kirjattava tuonnin ja viennin yhteydessä, päivittää ja parantaa tavanomaisten aseiden viennin valvonnan tietojärjestelmää (COARM), tarkistaa yhteisiä riskinarviointiperusteita ja -malleja, koota yksinkertaistettuihin menettelyihin liittyviä hyviä käytäntöjä jne.

- Vaihtoehto 2: nykyisen oikeudellisen kehyksen selkeyttäminen

Selvennyksillä poistettaisiin sovellettavan lainsäädännön tulkintaan liittyvät epäselvyydet (esim. kirjattavien tietojen tyyppi, tiettyjen aseiden ja osien luokittelu ampuma-aseiksi) sekä määriteltäisiin nimenomainen oikeusperusta, jonka mukaan toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä olemassa olevia järjestelmiä tietojenvaihtoon, yhdenmukaistettaisiin nykyisiä yksinkertaistettuja menettelyjä ja määräaikoja, selkeytettäisiin tuojien ja viejien rooleja ja yhdenmukaistettaisiin asetuksen soveltamisalaa EU:n sisäisten sääntöjen kanssa (samat aseluokat, samat talouden toimijat). Tässä vaihtoehdossa suurin osa *vaihtoehdossa 1* mainituista toimenpiteistä käytännössä siirrettäisiin asetuksen tekstiin.

- Vaihtoehto 3: uudet säännökset

Tämä vaihtoehto perustuisi vaihtoehtoon 2 ja täydentäisi sitä lisäämällä uusia säännöksiä. Sillä varmistettaisiin tuotujen ja vietyjen ampuma-aseiden täydellinen jäljitettävyyden, kuten pakolliset tuontimerkinnot, puolivalmiiden osien tuonnin rajoittaminen asekauppiaille, tietokoneistettu rekisteröinti, loppukäyttäjätodistukset sellaisten ampuma-aseiden vientiä varten, jotka ovat kiellettyjä tai luvanvaraisia (luokat A ja B), ja toimituksen jälkeiset tarkastukset. Se edellyttäisi, että kansalliset viranomaiset jakavat tilastoja ja parantavat tietojenvaihtoa lupa- ja tulliviranomaisten välillä. Sillä myös otettaisiin käyttöön uusia yksinkertaistuksia (väliaikainen tuonti, yleinen vientilupa, sähköiset menettelyt) ja poistettaisiin päällekkäisyydet puolustustarvikkeiden vientiä koskevien EU:n sääntöjen (yhteinen kanta 2008/944/YUTP) kanssa siten, että soveltaminen kattaisi pelkästään kaikki siviilien väliset liiketoimet.

- Vaihtoehto 3 a: uudet säännökset muuttamatta nykyistä vuorovaikutusta yhteisen kannan kanssa

Tämä vaihtoehto vastaisi olennaisesti vaihtoehtoa 3 yhtä poikkeusta lukuun ottamatta: sen sijaan, että noudatettaisiin ampuma-asedirektiivin logiikkaa sotilas- ja siviilitoimien erottamisessa toisistaan, asetuksessa säilytettäisiin viittaus ”erityisesti sotilaskäyttöön suunniteltuihin ampuma-aseisiin”.

Suurin EU:n tason lisäarvo olisi vaihtoehdolla 3. Asetuksen soveltamisalan yhdenmukaistaminen ampuma-asedirektiivin (kodifioitu vuonna 2021) soveltamisalan kanssa tarkoittaisi, että asetusta sovellettaisiin kaikkiin ampuma-aseita koskeviin siviilien välisiin liiketoimiin, mukaan lukien sarjatuliaseet, itselataavat kertatuliaseet, joissa on suuren kapasiteetin patruunalippaat, tai taitto- tai teleskooppitukilla varustetut pitkät itselataavat kertatuliaseet. Kuten ampuma-asedirektiivissäkin, hallitusten väliset liiketoimet tai myynti asevoimille jäisivät asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, mikä tarkoittaa, että turvallisuus- ja yksinkertaistamistavoitteet voidaan saavuttaa vain siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden osalta. Käyttöön otettavilla uusilla yksinkertaistuksilla vastattaisiin sidosryhmien (aseiden vähittäismyyjien, valmistajien, metsästäjien ja urheiluampujien) pyyntöihin keventää niille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa ja tarjota yhtenäinen EU:n lähestymistapa.

Mitkä toimijat kannattavat mitäkin vaihtoehtoa?

Asiasta järjestettyyn julkiseen kuulemiseen vastanneet korostivat selvästi EU:n toimien tarvetta. Lähes 70 prosenttia vastaajista (75 prosenttia liike-elämän edustajista) piti tärkeänä tai erittäin tärkeänä sitä, että EU:lla on yhteiset säännöt siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden tuonnista EU:n ulkopuolelta samoin kuin viennistä EU:n ulkopuolelle. 62 prosenttia katsoi, että EU:n olisi puututtava siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden tuontia, vientiä ja kauttakulkua koskeviin nykyisiin sääntöihin, ja 59,5 prosenttia katsoi, että tarvitaan uusia välineitä, joilla voitaisiin parantaa siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden tuontia, vientiä ja kauttakulkua koskevia nykyisiä sääntöjä. Kansallisten viranomaisten kanta näihin kysymyksiin oli tätäkin myönteisempi. Toimivaltaisille lainvalvontaviranomaisille suunnattuun luottamukselliseen kuulemiseen vastanneista 76,66 prosenttia piti tärkeänä tai erittäin tärkeänä sitä, että EU:lla on yhteiset säännöt siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden tuonnista EU:n ulkopuolelta. EU:n ulkopuolelle suuntautuvan viennin suhteen tätä mieltä oli 83,3 prosenttia vastaajista. Julkisessa kuulemisessa esitetyissä vapaamuotoisissa kommentteissa painotettiin selvästi EU:n sääntöjen yhdenmukaistamisen tärkeyttä sen sijaan, että lisättäisiin kansallisia menettelyjä.

C. Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon vaikutukset

Mitkä ovat parhaaksi arvioidun vaihtoehdon hyödyt (jos parhaaksi arvioitua vaihtoehtoa ei ole, päävaihtoehtojen hyödyt)?

Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon (vaihtoehto 3) odotetaan parantavan osaltaan merkittävästi jäsenvaltioiden valmiuksia ehkäistä ampuma-aseiden salakuljetusta ja tarkoituksenvastaisia siirtoja tuonnin ja viennin yhteydessä. Lisäturvaa toisi EU:n tason mekanismi, jolla varmistettaisiin, että tietyt **hälytys- ja merkinantoasemallit** luokiteltaisiin samaan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen kaikkialla EU:ssa. Näin vältettäisiin se, että muunnettavissa olevia malleja ei joissain jäsenvaltioissa tarvitsisi ilmoittaa ampuma-aseiksi. Jos laadittaisiin luettelo täytäntöönpanodirektiivin 2019/69 mukaisista **hälytys- ja merkinantoaseista, jotka eivät ole muunnettavissa ampuma-aseiksi**, tällaiset aseet voitaisiin tunnustaa maahantuonnin yhteydessä automaattisesti kaikkialla EU:ssa. Tämä lisäisi tuonnin turvallisuutta ja takaisi, että ainoastaan kyseisessä luettelossa mainitut aseet eivät ole ampuma-aseita. Merkitsemättömien ampuma-aseiden tarkoituksenvastaiset siirrot ja laitton valmistus voitaisiin tehokkaimmin välttää **kieltämällä yksityishenkilöiltä puolivalmiiden ampuma-aseiden ja olennaisten osien tuonti**. Ampuma-aseiden jäljitettävyyttä (ja tämän myötä kaupankäynnin turvallisuutta) voitaisiin huomattavasti parantaa **tietokoneistamalla lupien rekisteröintijärjestelmät kokonaan** (mistä koituisi asekauppiaille vuosittain 1,5 miljoonan euron hyöty).

Kaikkien tuojien tasapuolisia toimintaedellytyksiä edistettäisiin luomalla yhtenäinen EU:n tuontilupa, nimeämällä vaatimustenmukaisuuden tarkastamisesta vastaavat viranomaiset ja asettamalla 60 päivän määräaika tuontilupapyyntöön vastaamiselle. Lisäksi jos **ampuma-aseiden kauttakulkumaana olevan EU:n ulkopuolisen maan suostumusta pidettäisiin annettuna**, jos kauttakuljetusta ei ole vastustettu 20 päivän kuluessa, ampuma-aseiden jälleenmyyjien kustannukset pienenisivät vuosittain yli 56 000 eurolla.

Mitkä ovat parhaaksi arvioidun vaihtoehdon kustannukset (jos parhaaksi arvioitua vaihtoehtoa ei ole, päävaihtoehtojen kustannukset)?

Parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa julkishallinnolle aiheutuu lisäkustannuksia, koska ehdotuksen mukaan lupaviranomaisilta ja tullilta edellytettäisiin lisätarkastuksia (ks. jäsenvaltioiden budjettiin kohdistuvia vaikutuksia käsittelevä kohta). Todellinen vaikutus on kuitenkin rajoitettu, koska siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden osuus kokonaiskaupasta on vähäinen. Tietotekniikkajärjestelmien yhteentoimivuuden parantaminen yksinkertaistaa myös tullitarkastuksia. Koska viejien olisi esitettävä todisteet lopullisesta tuonnista määrämaahan, tästä aiheutuisi EU:ssa toimiville asekauppiaille vuosittain noin 180 000 euron kokonaiskustannukset. Jos lisäksi luokkiin A ja B kuuluvien ampuma-aseiden viennistä olisi toimitettava loppukäyttäjätodistus, aiheutuisi EU:ssa toimiville asekauppiaille (joita on arviolta 20 000) vuosittain yhteensä noin 720 000 euron kokonaiskustannukset.

Mitkä ovat vaikutukset yrityksiin, mukaan lukien pk- ja mikroyritykset?

Eri vaihtoehdoilla on merkitystä erityisesti pienten toimijoiden kannalta, joiden osuus asianomaisten talouden toimijoiden kokonaismäärästä on 90 prosenttia. Suurten yritysten osuus ampuma-aseiden valmistuksen kokonaisliikevaihdosta on kuitenkin 82 prosenttia (ja 80 prosenttia kaikista yrityksistä on sijoittautunut vain kuuteen jäsenvaltioon), joten ehdotus vaikuttaisi pk-yrityksiin vain marginaalisesti. Vaihtoehdoilla 1 tai 2 ei ole erityistä vaikutusta pk-yrityksiin, koska ne eivät merkittävästi muuttaisi nykyistä sääntelykehystä tai loisi uusia velvoitteita. Niissä on kyse joko suosituksista tai oikeudellisen kehyksen selkeyttämisestä. Pk-yrityksille, kuten kaikille asekauppiaille, aiheutuisi (rajoitettuja) kustannuksia vain vaihtoehdosta 3. Tämä johtuu erityisesti siitä, että tuonnista määrämaana olevaan kolmanteen maahan olisi järjestelmällisesti toimitettava todiste. Tämä ei aiheuttaisi erityistä rasitetta viejille, koska kyseessä on jo saatavilla oleva tieto ja ne säilyttävät yleensä todisteen kirjanpidossaan muutoinkin tulevien tarkastusten varalta. Liike-elämän edustajat kyseenalaistivat julkisessa kuulemisessa vaihtoehtoon 3 sisältyvän vaatimuksen siitä, että luokkiin A ja B kuuluvien ampuma-aseiden viennistä olisi toimitettava loppukäyttäjätodistus. He eivät kuitenkaan ole kyenneet kvantifioimaan tällaisen toimenpiteen vaikutusta. Suurin huolenaihe on se, että kohdemaan todellisen loppukäyttäjän määrittäminen olisi mahdotonta. Tätä huolta lieventää se, että vaihtoehdon 3 mukaan asetuksessa säädettäisiin, että loppukäyttäjänä pidettäisiin kolmannessa maassa toimivaa siviilikäyttöön tarkoitettujen ampuma-aseiden tosiasiallista tuojaa (eli asekauppiasta). Suurin rasite olisi se, että tuojalta olisi saatava oikeaksi todistettu sitoumus siitä, ettei se jälleenvie kyseisiä ampuma-aseita eikä myy niitä muille kuin siviilikäyttäjille.

Kohdistuuko jäsenvaltioiden budjettiin ja julkishallintoon merkittäviä vaikutuksia?

Oikeudellisen kehyksen selkeyttäminen ja säännökset, joilla selvennetään tulli- ja lupaviranomaisten tehtäviä, merkitsivät yleisesti ottaen tullin roolin korostumista ampuma-aseiden kuljetusten valvonnan varmistamisessa. Tulliviranomaisia kehoitetaan panemaan täytäntöön alakohtainen ampuma-aselainsäädäntö, erityisesti varmistamaan, että tuodut hälytys- ja merkinantoaseet luokitellaan asianmukaisesti ja että niiden mukana toimitetaan vaaditut asiakirjat tai että puolivalmiiden osien tuonti on sallittua vain asekauppiaille. Kun otetaan huomioon ampuma-aseiden tuonnin ja viennin vähäinen

osuus koko kaupasta (0,027 prosenttia EU:n kokonaistuonnista ja 0,069 prosenttia kaikesta EU:n viennistä) ja se, että tulli ei suorita järjestelmällisiä tarkastuksia vaan tekee ainoastaan riskiprofiileihin perustuvia fyysisiä tarkastuksia tai ainoastaan jälkikäteen tehtäviä asiakirjatarkastuksia, vaikutuksen katsotaan olevan rajoitettu.

Samaten sillä, että toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tiettyä järjestelmää lupien epäämispäätöksiä koskevaan tiedonvaihtoon, olisi vain rajoitettu vaikutus, kun otetaan huomioon tehtävien epäämispäätösten vähäinen määrä (noin 30 epäämispäätöstä vuodessa).

Tuonti- ja vientilupien rekisteröintijärjestelmien tietokoneistaminen edellyttää useimmissa jäsenvaltioissa todennäköisesti kertaluonteisia tietoteknisiä investointeja. Yksikään jäsenvaltio ei vaikuttanut olevan valmis toimittamaan arviota kustannuksista, mutta kaikki jäsenvaltiot katsoivat kohdennetun kuulemisen yhteydessä, että käytännön toteutus olisi mahdollinen. Kustannuksia kompensoisi kuitenkin pitkälti se, että ampuma-aseiden laillisia omistajia koskevat kansalliset rekisteröintijärjestelmät voitaisiin yhdistää suoraan ampuma-aseiden jälleenmyyjien rekistereihin.

Onko toimenpiteellä muita merkittäviä vaikutuksia?

Koska kaikilla suunnitelluilla toimintavaihtoehtojilla pyritään tehostamaan ampuma-aseiden laittoman kaupan torjuntaa, niillä olisi myönteinen vaikutus EU:n kansalaisten turvallisuuden kannalta.

Ehdotetuissa vaihtoehtojissa noudatettaisiin täysimääräisesti perusoikeuskirjan 45 artiklan tavoitteita, jotka koskevat EU:n kansalaisten liikkumisvapautta, sillä siinä vahvistettaisiin heidän mahdollisuutensa poistua väliaikaisesti EU:sta (ja palata takaisin EU:hun) henkilökohtainen ampuma-ase mukanaan matkustaessaan urheilu- tai metsästystarkoituksessa. Liikkumisvapauden toteutumista helpottaisivat myös keräilijöitä ja museoita koskevat yksinkertaistukset.

D. Seuranta

Milloin asiaa tarkastellaan uudelleen?

Säädöksen vaikutuksia pitäisi arvioida periaatteessa aikaisintaan viiden vuoden kuluttua säädöksen täytäntöönpanon määräajan umpeutumisesta. Näin varmistetaan riittävän pitkä arviointijakso siitä, kun säädös on pantu täytäntöön täydessä laajuudessaan kaikissa jäsenvaltioissa. Ennen tällaista arviointia laadittaisiin täytäntöönpanokertomukset ja seurantaohjelma.